

[J. S. Foget.]

nye Gældsoppgørelse, som er den eneste Gældsoppgørelse, der er optaget ud over dem i 1909 og i 1926, sættes Prioritetsgælden til 2 782 Mill. Kr., altsaa 2 Mill. Kr. mindre end det, Ministeren hævder den var i 1921. Alene dette er tilstrækkeligt Bevis for, at det af Ministeren opgivne Tal er ganske forkert. Og forlanges der yderligere Bevis, er der i den skønmæssige Opgørelse, som Ministeren henholder sig til, opgivet 2 827 Mill. Kr. i 1926. Den sidste Opgørelse viser 2 782 Mill. Kr. Alene deraf ved Ministeren i Forvejen, at hans Tal ikke kan passe, og det klæder derfor ikke godt, at han stadig væk giver det Udseende af, at andre overdriver og taler usandt, naar han selv kommer med en saa overdreven og usand Opgørelse som den, han her har forelagt det høje Ting.

Sluttelig ønsker jeg at citere en Udtalelse af Statsministeren, som denne fremsatte paa Partikongressen i Forbindelse med sin Bebudelse af dette Lovforslag. Ministeren sagde: Naar dette er gennemført, saa gaar der vel igen nogen Tid. Denne Udtalelse er i høj Grad typisk for Regeringens Landbrugspolitik. Man begyndte med Akkordlovene, saa kom Henstandslovene, saa Rentetilskud, som skulde betales tilbage, og saa endelig Gældssaneringslovene — alt sammen under Mottoet: Saa gaar der vel igen en Tid.

Hvad har dette nu ført til? Foreløbig er Resterne fra Akkordlovene indefrosset, de er sat i Karantæne. Henstandsbeløbene er enten skrevet til Hovedstolen eller taget af Reservefonden — i begge Tilfælde er Gælden blevet forøget. Rentetilskuddet er ophobet og skal nu betales tilbage, i hvert Tilfælde for en Dels Vedkommende — det forøger Rentebyrden. Statshusmændenes Rentehenstand skal nu i denne Tid ogsaa betales tilbage, og det ophæver i mange Tilfælde fuldkommen Lettelserne ved den konjunkturbestemte Rente. Altsaa, alt sammen er dette en af Lovgivningen paa tvungen yderligere Gældsstiftelse, samtidig med at man har raabt paa, at der i Forvejen var alt for megen Gæld. Naar jeg sammenligner dette med det af det ærede Medlem Hr. Duborg fremførte, falder det ogsaa nøje i Traad med de Tanker, han gjorde gældende. Det har været Inkonsekvens til Yderlighed, men alt sammen har det været under Mottoet: Saa gaar der vel igen nogen Tid. Gældsoppgørelsen har til fulde bevist, hvorledes Landbruget er blevet udmarvet under den nuværende Regering. Man har aldrig vist Vilje til at gennem-

føre virkelige Rentabilitetsforanstaltninger. Tværtimod, Skatterne er forhøjet, Renterne er forhøjet, og altid er det de fattige Landmænd, der har maattet betale.

Illustrerende var det at se, at Statsministeren under Kongressen udtalte, at man maatte indstille Befolkningen paa, at Landbruget har Krav paa Produktionsprisen, men der staar ikke et Ord herom i Partiets Manifest. Det tyder i høj Grad paa en Desavouering af Statsministeren, hvis hans Ord da er ærlig ment, og er det en Desavouering, da er det jo et tydeligt Bevis paa indre Splid i Socialdemokratiet, hvad der maaske er Aarsagen til, at man aldrig kommer nogen Vegne.

Hvorom alting er, det foreliggende Lovforslag er paa visse Punkter en væsentlig Forbedring — hvad vi hilser med Glæde —, men i det lange Løb har det allerede vist sig, at disse Ambulancelove kun er medvirkende til at holde de Landmænd oven Vand, som er ved at bukke under, medens alle de øvrige med usvigelig Sikkerhed nærmer sig den samme Afrund. Det er og kan ikke være, hvad der kan benævnes Samfundspolitik, og det maa animere til, at danske Bønder kaster alle hidtidige Doktriner over Bord og samles i en fælles Modstand herimod.

Oluf Pedersen: Man kan ikke undgaa af de i Dag paa Dagsordenen opførte Lovforslag at faa den Opfattelse, at vi nærmer os Valget. Vi er jo inde i en Tid, hvor der tales om Planøkonomi, men det ser i alt Fald ud til, at der ikke skal ske nogen Regulering eller Begrænsning af Produktionen af Valgfæsk. Og der maa jo ogsaa være Penge nok til en saadan Produktion, eftersom Regeringen i Torsdags med Tilslutning i øvrigt ogsaa fra Venstre, Konservative og Kommuniste, kunde gennemføre et Statslaan paa 60 Mill. Kr., saa at man ikke er nødt til at udskrive Regningen før efter Valget.

Man maa paa saa mange Maader beundre Regeringen, beundre, at den ikke mindst til Trods for de store Vanskeligheder, der har været inden for det danske Landbrug, har været i Stand til ikke blot at opretholde den store Gæld, men ogsaa føre en økonomisk Politik, som Aar for Aar har forøget Landbrugets Gæld.

Efter det foreliggende Lovforslag skal der være en Begrænsning af Gælden, men som det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen var inde paa, drejer det sig i og for sig ikke om at opnaa en Begrænsning af Gælden, men kun om at opnaa en